Kuid linnaga kõige rohkem seotud on vähemad närijad — rotid ja hiired. Rottidest paistab silma kõige pealt must kodurott (*Rattus rattus* L.) ning pruun aleksandria rott. Koduhiireks on Tartus *Mus spicilegus Heroldi* Krausse ja ta kõrval leidub linnas kohati kaelushiirt (*Apodemus flavicollis* subsp.) ning linna ääreosades mõnikord ka juttselg-hiirt (*Apodemus agrarius* subsp.). Linna ümbritsevail põldudel ja niitudel, iseäranis Emajõe orul, esineb põldhiir (*Microtus arvalis* subsp.).

Võrreldes Tartu linna imetajate loomade koosseisu meie kodumaa teiste linnade ja alade omaga paistavad silma järgmised asjaolud.

Kõrvukas nahkhiir on valdamas Tartus, siit aga põhja poole esineb linnades tema asemel põhja-nahkhiir.

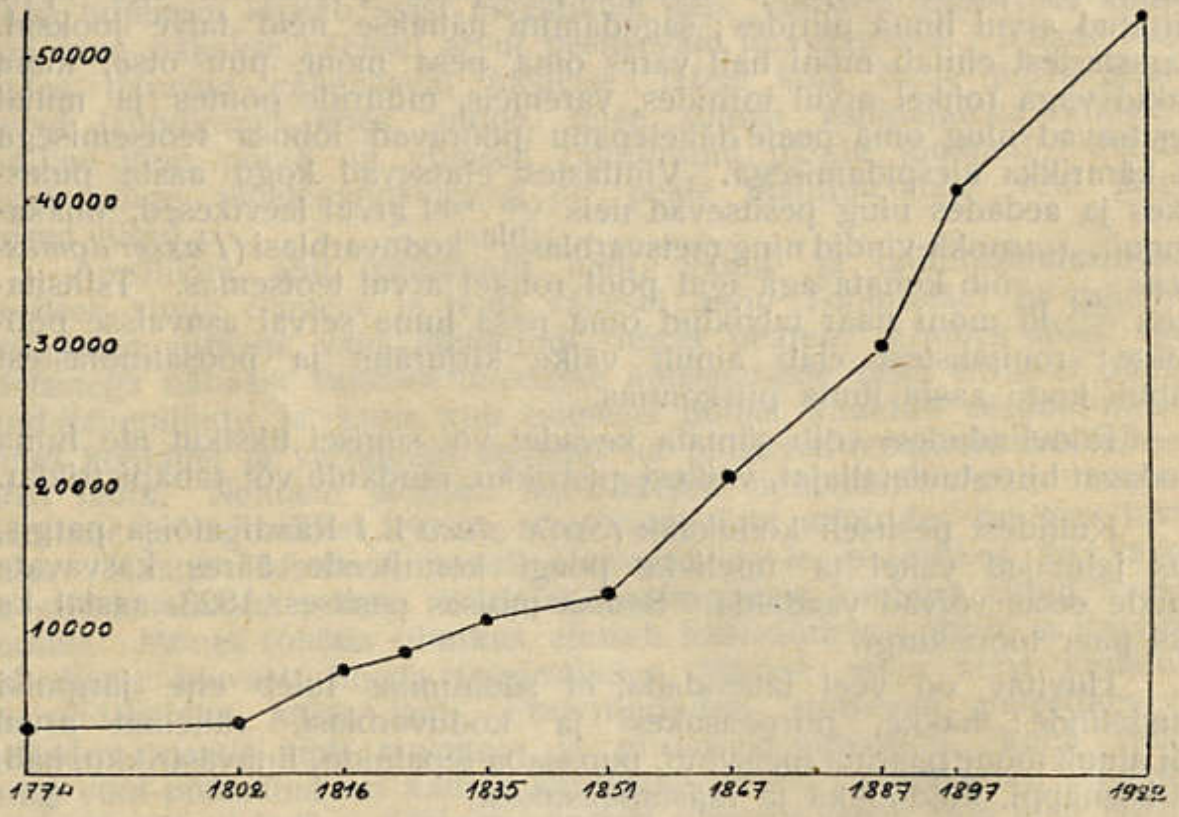

205. joon. Tartu elanikkude arvu kasvamise kõver 1774.—1922. a. Loodjoonel elanikkude arv, rõhtjoonel aastad.

Tartus leidub peaasjalikult musta kodurotti ja väikesel arvul aleksandria rotti. Esimene esineb põhja pool Tartut ainult kohati ja harva, kuna viimast seni meil ainult Tartus on leitud.

Tartus elutseva koduhiire-vormi levimisala ulatub siit kuni Stettinini, kuna Tartust põhja pool esinevad temast lahkuminevad vormid.

Eeltoodud tõe-oludest näeme, et Tartu linn läheb temas elutsevate imetajate loomade poolest tunduvalt lahku meie põhjapoolseist linnadest ning kuulub mõnes suhtes nende linnade hulka, millede piirkond algab meil Emajõega ning ulatub edela poole kuni Saksamaani.